

johanna tuukkanen

soft skin / harsh life

juhlateos

SOFT SKIN/ HARSH LIFE

- teos elämän sietämisestä kosmetiikan avulla -

"Kun makasin hiekkakuopassa, louhikossa ja räjäytettävällä kalliolla, hätkähdyn ihoni aistimuksellisuuteen, haurauteen ja ihmisen väkivaltaiseen ympäristön runnomiseen. Kun etsin tapaa kotiutua maisemaan ja paikkaan, löysin itseni makaamasta kuopasta viemäriputkien vierestä ja anturamuotista – ilman vaatteita. Vain ihoni ja koneiden raivaama maisema."

Soft skin / harsh life on teos ihon ja maailman kosketuspinnalta, selviytymisestä ylellisen kosmetiikan lupausten voimalla; lupausten ravitsemuksesta, kiinteydestä, raikkauudesta, euforiasta, vitaalisuudesta, rentoudesta, syväpuhdistuksesta, kimmoisuudesta, korjaavuudesta, ikääntymisen viivästyttämisestä, turvotuksen vähentämisestä, virkistyksestä, hoiivasta, hohtavuudesta, kosteudesta, B-vitamiinista, stimulaatiosta, välittömästä helpotuksesta ja näyttävistä vaikutuksista.

SOFT SKIN/ HARSH LIFE

- a work about tolerating life with the help of cosmetics -

"When I was lying in a sand pit, in a mound of rocks, on a rock to be exploded, I got amazed by the sensuality of my skin, its fragility and the violent crushing of the environment by man. When I was looking for a way to feel at home in a landscape and in a place, I found myself lying in a pit next to the sewage pipes and in the footing seat - with no clothes on. Only my skin and the landscape cleared by the machines."

Soft skin / harsh life is a work from the contacting point between the skin and the world, it is about survival run by the promises whispered by luxurious cosmetics; promises of nutritiousness, firmness, freshness, euphoria, vitality, relaxation, deep cleansing, elasticity, repairing factor, age delay, decreasing of puffiness, refreshness, care, radiance, moisturizing, vitamin B, stimulation, instant relief and spectacular effects.

Konseptti, koreografia ja esitys/concept, choreography and performance: Johanna Tuukkanen

Videosuunnittelu/video design: Maija Hirvanen; www.hirvanen.net

Valokuvaus/photography: Pekka Mäkinen

Äänisuunnittelu/sound design: Tatu Metsäpelto

Vaatteet/clothing: Lustwear; www.lustwear.fi

Teoksen ovat mahdollistaneet/supported by: Pohjois-Savon taidetoimikunta, Taiteen keskustoimikunta, Itäinen tanssin aluekeskus ja Kuopion kulttuuripalvelukeskus / supported by Arts Council North Savo, Arts Council of Finland, Regional Dance Centre of Eastern Finland and City of Kuopio

Kiitokset/thanks: Leväsen palvelukeskus, Savonia AMK:n Musiikki- ja tanssiakatemia, Galleria Carree, Lustwear/Maikku ja Hammi Mettinen

Tuotanto/production: Johanna Tuukkanen ja Maija Eränen

JUHLATEOS

Mistä tietää milloin arki muuttuu juhlaiksi, teos juhlateokseksi? Juhlateoksen naisten havainnot kohottavat olemassa olollaan arjen yläpuolelle, jolloin lempeys leviää kehoon ja häpeän huumori on sallittua. Silti ilmassa leijuvat kysymykset: Saako nainen puhua? Saako ottaa tilaa? Ja kuinka paljon?

FESTIVE WORK

How do you know when the everyday life turns into a festival and a work into a festive work? Observations of women in the festive work lift you up above the everyday life with their existence and the gentleness spreads around in the body and the humor of shame is allowed. Despite that, the questions hang in the air: Is a woman allowed to speak? May she take some space? And how much then?

Konseptti ja koreografia/concept and choreography: Johanna Tuukkanen

Esitys/performance: Anniina Aunola, Mirva Mattila ja Sanna Valkeapää

Äänisuunnittelu/sound design: Tatu Metsäpelto

Vaatteet: Lustwear ja esiintyjien henkilökohtaiset vaatearkistot

Valokuvaus/photography: Pekka Mäkinen

Graafinen suunnittelu/graphic design: Computer Boys/TL

Teoksen ovat mahdollistaneet/supported by: Pohjois-Savon taidetoimikunta, Itäinen tanssin aluekeskus, Valtion tanssitaiteitoimikunta ja Kuopion Kulttuuripalvelukeskus / Arts Council North Savo, Regional Dance Centre of Eastern Finland, National Council for Dance, City of Kuopio

Kiitokset/thanks: Leväsen palvelukeskus, Savonia AMK:n Musiikki- ja tanssiakatemia, Galleria Carree, Lustwear/Maikku ja Hammi Mettinen

Tuotanto/production: Johanna Tuukkanen ja Maija Eränen

Käännökset/translations: Heli Nurmesniemi-Kickken

Esitykset/performances:

10.1.2008 klo 15 ja klo 19

11.1.2008 klo 15 ja klo 19

12.1.2008 klo 15 ja klo 19

13.1.2008 klo 15 ja klo 19

Liput/tickets: 0-15 €

Paikka/performance place: Galleria Carree, Kauppakatu 13, 70100 Kuopio, Finland

Varaukset/reservations: www.tuukkanen.net / gsm + 358 (0)50 3800 979

Lisätiedot/further information: www.tuukkanen.net

Soft skin / harsh life esitykset ArtContact –tapahtumassa Helsingissä / Performances in Helsinki, Finland, as part of ArtContact event:

25.1.2008 klo 19, Vuotalo

26.1.2008 klo 19, HIAP, Cable Factory

Lisätiedot/further information: www.sunpoint.net/~ArtContact/index.html

Soft skin / harsh life & Juhlateos esitykset osana Paikallisliike 08 –tapahtumaa / Festive Work and soft skin/harsh life performances in the programme of Paikallisliike event 12.-18.6.2008. Tarkemmat tiedot/further information: www.paikallisliike.net

Johanna Tuukkasen esitysten jälkeen maitopurkki jääkaapissa näyttää erilaiselta kuin aiemmin. Tuukkanen tekee arjesta ihmeellistä, intiimiä ja sensuaalista. Hänen töissään pakasteherneistä tulee esteettisen tutkiskelun kohteita ja kosmetiikkapurkit puhuvat loputtomien lupausten kieltä. Halot muuttuvat pesäpallomailloiksi, maitopurkit palloiksi ja paaluiksi.

Arjen lisäksi Johannan töissä ovat 10 vuoden ajan nähtyntyneet leikkisästi erilaiset naismyytit ja sukupuoliset todellisuudet. Hän on diiva, äiti, olento, humoristinen luomu-bitch, Niskavuoren emäntä viettelevässä versiossa. Mukana on tuttuuden tuntu joko katsojan omiin kokemuksiin tai havaintoihin toisista ihmisistä liittyen. Kuitenkin Johannan esitykset viittaavat häneen itseensä enemmän kuin mihinkään muuhun. Tuttu feministinen iskulause "Henkilökohtainen on poliittista" saa tässä taiteellisessa valinnassa kirjaimellisen ja ymmärrettävän merkityksen. Tuukkasen töitä voisi rinnastaa vaikkapa brittiläisen Live Art –taiteilijan Bobby Bakerin hauskoihin keittiöperformansseihin, arkisten asioiden muuksi muuttamisessaan. Johanna onkin yksi harvoista suomalaisista taiteilijoista, jotka ovat saaneet suoria vaikutteita nimenomaan brittiläisen Live Artin kentästä.

Toisaalta Tuukkasen esityksissä on nähtävissä suomalaiselle performanssille tyypillisiä teemoja kuten metsä tai luonto. Näinpä hänen työnsä sijoittuu myös kansallisen performanssitaiteemme temaattiseen jatkumoon. Niin kuin performanssissa usein, paikkakohtaisuus on keskeinen tekijä Johannan töissä. Tontti, takapiha, vanha kaivos, galleria. Tuukkasen feministisesti tietoinen keho liittoutuu erilaisissa paikoissa erilaisten ihmisten ja tapahtumien, arkkitehtuurin ja ympäristöjen kanssa. Tämä tapahtuu silmäluomet auki, yleisöä kohdaten. Johannan taiteellisen tekemisen tavassa ei korosteta rajaa katsojan ja esiintyjän välillä vaan pikemminkin kurkistellaan tämän rajan läpi. Paikka taiteessa on esillä voimakkaasti myös Tuukkasen työssä ANTI – Contemporary Art Festivalin, Kuopion kansainvälisen paikkakohtaisen performanssin ja nykytaiteen tapahtuman, parissa.

Mikä tahansa esine toistettuna moneen kertaan esityksessä saa vastaanottajan tuntemaan tarkoitukseksi tunteita. Tätä mekanismia olemme oppineet eri tavoin vaikkapa Andy Warholin monistuneista Marilyneista paperikauppojen korttihyllyillä tai ite-taiteilijoiden liiterigallerioita paljastavista kuvista, joissa sadat samankaltaiset esineet kaikkuvat luovien kaaosten järjestyksiä. Toisto on yksi performanssitaiteen keskeisistä merkityksen luomisen tavoista. Myös Tuukkanen käyttää toistoa töissään, naisasia-tietoisesti ja käsitteellisesti. Käytetyillä objekteilla, kuten maitopurkki tai kasvovoide, on usein yhdyskohta siihen, miten esinettä käytetään arjessa. Johannan esitysten toiston visuaalisuus ja käsitteellisyys yhdistyvät hänen elämäänsä elämään. Näin syntyy pitkään kypsyneitä huomioita päivien ja vuosien kierroista.

Johannan fyysisyyden logiikka perustuu runsauteen ja aistimuksellisuuteen. Hänen julistamansa ruumiillisuus ei ole kontrollin kehollisuutta, vaan siinä sekoittuvat erilaiset keholliset toiminnot, työ ja hekuma. Tämä ruumiillinen lähtökohhta, joka Tuukkasen tapauksessa on jäljitettävissä erilaisiin uuden tanssin perinteisiin, on tärkeä osa tanssin kenttää. Etäännyttämisen sijaan Tuukkanen viljelee intiimiyden strategiaa. Esittävässä taiteessa läsnäolo on yksi keskeisistä taiteen tapahtumisen ehdoista. Tuukkasen esityksissä läsnäolon tuntu on taattu. Hän käyttää ruumiillisesti anteliasta kättä, jonka tarjottavana ovat liha, huumori ja performanssin rituaaliset ulottuvuudet. Siinä missä *Mulla ei oo mitään päälle pantavaa* –esityksessä Tuukkanen valauttaa bisnes-naiseksi pukeutuneena kesken luentonsa toisen rintansa laptopinsa sivustalle, *Maito* –performanssissa rintoja käsitellään maidontuotannon kannalta, kasvavan lapsen ruokki-joina. Johannan töissä ei säästellä, niissä viljellään ja kasvatetaan. Hiljentymisen paikkoja, glamour-kukkia.

Kollegiaalisesti,

Maija Hirvanen

After the performances of Johanna Tuukkanen, the milk can in the fridge looks suddenly different from what it used to be. Tuukkanen turns the everyday life into something magical, intimate and sensual. In her works, frozen peas turn into aesthetic research objects and cosmetic pots speak the language of endless promises. Simple logs turn into baseball bats, milk cans into balls and poles.

Besides the everyday life, various female myths and gender-specific realities have playfully featured in the works of Johanna for the past ten years. She is a diva, a mother, a being, a humorous bio-bitch, a seduction version of Mrs. Niskavuori, a strong-minded woman of the well-known Finnish family saga. Present is a feeling of familiarity either reflected with the viewer's own experience or with the observations of other people. However, the performances of Johanna refer to herself more than to anything else. The well-known feminist slogan "Personal is political" receives a literal and understandable meaning in this artistic selection. The works of Tuukkanen could be compared, for example, with the funny kitchen performances of the British Live Art artist Bobby Baker in the process of turning ordinary objects of everyday life into something else. Johanna indeed is one of the very few Finnish artists who have directly been influenced particularly by the British Live Art scene.

Then again, the performances of Tuukkanen feature some typical motives of the Finnish performance, such as a forest or nature. This way her work equally positions itself in the thematic continuity of the Finnish performance art. As often is the case in performances, site-specificity is a central factor in the works of Johanna. A property, a backyard, an old mine, a gallery. The feministically conscious body of Tuukkanen allies with various people, events, architecture and environments in various places. This is done with eyes open, facing the audience. In her artistic way of working, Johanna does not emphasize the borderline between the viewer and the performer but she rather peaks beyond this very border.

Site in art is also strongly visible by her work for the ANTI – Contemporary Art Festival, the international event of site-specific performance and contemporary art.

Any object appearing repeatedly in a performance will make the viewer feel it is appropriate. We have learnt this mechanism in various ways, for example, from the many Marilyns of Andy Warhol on the postcard racks of the paperstores or the pictures of the self-taught artists revealing shed galleries where hundreds of similar objects are echoing the systems of creative chaos. Repetition is one of the central ways of creating meaning in the performance art. Also Tuukkanen uses repetition in her works, gender-based and conceptually. The chosen objects, such as a milk can or a face cream, often have a connecting link to the fact of how they are used in the everyday life. The visibility and conceptuality of repetition in her works are linked with her own life experience. This creates some well summed observations of the course of the day or of the years.

The logics of her physicality is based on abundance and sensuality. The bodily awareness manifested by her is not the body-orientedness of control but it is a mixture of various bodily functions, work and euphoria. This physical starting point which, as concerns Tuukkanen, can be traced back to the various traditions of new dance, is an essential part of the dance scene. Instead of distancing, Tuukkanen goes for the strategy of intimacy. In the performing arts, presence is one of the most central conditions of the involvement of art. The feeling of presence is guaranteed in the performances of Tuukkanen. She physically uses a generous hand, which offers flesh, humour and ritual dimensions of a performance. Whereas in *I don't have anything to wear* Tuukkanen, dressed up as a businesswoman, suddenly in the middle of a lecture flips out one of her breasts on the side of her laptop, in *Milk* breasts are seen from the production point of view, as an apparatus for feeding a growing child. The works of Johanna are definitely not sparing, but instead, they yield and grow. Moments of silence, glamour flowers.

Collegially,

Maija Hirvanen